farmatsöidilis-keemilise tööstusena varustab siseturgu kõiksuguste preparaatidega A/S. „Helios“ (asut. 1916. a.), kelle suurema tarvitajatekogu moodustavad maa-apteegid. — Eesti 7-est värnitsa- ja linaseemne-tööstusest asuvad 2 (28.6%) Tartus ja töötavad kodumaa linaseemneid ümber värnitsaks, linaseemne-õliks, õlikookideks ning tooreks söögi- (paastu-) õliks. Viimast vajab Petserimaa ja Peipsi rannik oma venelastest elanikkudega. — Laiemaulatuslise tähtsusega vabrikuist on nimetatavad veel A/S. Tartu pärmivabrik, Tartu kondijahu- ja liimivabrik O/Ü. Amilum, A/S. J. Maimi vankrimäärde- ja kondijahu-tööstus ning Tartu stanniooli- ja kapslivabrik. Esimesel neist on juba 40-aastane tegevus selja taga ja tänapäeval valmistab ta keskmiselt 10 000 kg pärmi kuus. Samuti vaid kodumaa tooresaineid (konte, nahaservi, tindikalu jne.) tarvitab kondijahu- ja liimitööstus, lähetades kondijahu siseturule väetusainena ning loomatoiduks luuhaiguse vastu, varustades laiaulatuslikumalt kodumaad liimiga ning produtseerides sarve- ja sõrajahu rauatsementimiseks. Noor (asut. 1922. a.) ja Balti riikides ainuke on Tartu stanniooli- ja kapslivabrik, mis oma valtsi-, kapsli-, mustrimasinate ja sulatamisahju ning valamisvormidega valmistab pudeli- ja purgikapsleid ning tinapaberit (stanniooli), mis ka välisturule (Rootsi ja Lätimaale) ulatub. — Edasi asuvad Tartus veel: triikpesu (A. Pääsuke, asut. 1923. a.), tubaka- ja paberossi- („Sultan Flor“, asut. 1919. a.) ning šokolaaditööstus (R. Gutman, asut. 1905. a.) jt., millede saadused kõik siseturule lähevad. Leivavabrikuist saadab „Pain Normal“ linnaseleiba ka muudesse linnadesse ja välismaale. Kodumaa suurimaid õlletööstusi on Tartu „A le Coq'i“ õllevabrik, mille saadused lähevad ka välisturule (Inglismaale).

Erilist seisukohta omab Tartus kui hariduslises keskuses ja ülikooli-linnas trükitööstus, mis asub linna kesk- ja suurtööstuste seas tööliste arvu poolest koguni teisel kohal. Trükitööstusi on Tartus 10. Varemini valmistasid nad trükitöid ka Venemaale. Nüüd on nende tööliste arv siseturu nõuetele kohanedes vähenenud, kuid ulatub oma 333 töölisega (1924. a.) üle $^1/_6$ kesk- ja suurtööstuse tööliste üldarvust (1887). Vanimad neist on Mattieseni ja Laakmanni trükikoda — esimene asutatud 1848. a., teine 1837. a. Tööliste arvult suurim Tartu trükitööstustest on K/Ü. „Postimees“ (100 töölist). On olemas tsinkograafia- („Postimees“, Laakmann) ja litograafia- (Laakmann, J. Raudsepp) osakonnad ning köitekojad. Vähema tööliste arvuga trükikodades („Varrak“, Mällo, Hermann, Roht, Bergmann, „Trükk ja kirjastus“) trükitakse vaid raamatuid ja tehakse vähemaid trükitöid.

Tartu väiketööstus on viimsel ajal pidanud mitmeti teisenema ja muutunud oludele kohanema. Tähelepandav on tisleri-töökodade arvu tõus, mis sõltub sellest, et rohkel arvul algatatud ettevõtted puutööstuse-saadusi kasvavalt tarvitavad ja et pärast ilmasõjaga kaasunud majandusliste raskuste möödumist ning korralikumate aegade saabumisel on hakanud suurenema nõuded toa-sisseseadete ja majandusliste tarvete järele. Linnaelanikkude arvu pidev tõus ja linna